

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 sierpnia 2019 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Kancelaria (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła przeciwko D. S. o zapłatę kwoty 1496,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powódka wskazała, iż świadczyła na rzecz pozwanego usługi księgowe, z tytułu których wystawiła na rzecz pozwanego faktury VAT, których pozwany nie uregulował.

Nakazem zapłaty z dnia 4 października 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniosł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut spełnienia świadczenia co do dwóch spornych faktur w kwotach po 100 zł i zakwestionował wykonanie i jakość usług ujętych w pozostałych fakturach.

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2019 r. przekazano sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 października 2016 roku Kancelaria (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarła z D. S. umowę o prowadzenie ewidencji podatkowej ryczałtu ewidencjonowanego oraz umowę o rozliczenie podatku od towaru i usług niemieckich. W toku współpracy stron powódka wystawiała na pozwanego z tytułu świadczonych usług faktury VAT.

Bezsporne, a nadto dowód:

- zestawienie faktur k. 46-48.

Pozwany opłacił w dniu 3 stycznia 2018 r. wystawioną przez powódkę fakturę VAT nr (...) na 100 zł, wskazując w tytule przelewu „ Usługi (...)”.

Pozwany opłacił w dniu 27 lutego 2018 r. wystawioną przez powódkę fakturę VAT nr (...) na 100 zł, wskazując w tytule przelewu „ Usługi (...)”.

Bezsporne, a nadto dowody:

- potwierdzenia przelewów k. 32-33, 49-50.

Umowy stron uległy rozwiązaniu z dniem 9 marca 2018 r. i w tym też dniu nastąpiło przekazanie pozwanemu teczek z dokumentami księgowymi w siedzibie powódki wraz z fakturami za usługi księgowe nr (...).

Niezaprzeczone.

Po odebraniu dokumentów od powódki pozwany otrzymał pismo z dnia 7 lutego 2018 r. z niemieckiego urzędu skarbowego, informujące o niezłożeniu przez pozwanego deklaracji VAT za grudzień 2017 r., czym zajmowała się powódka.

Niezaprzeczone, a nadto dowód:

- pismo z dnia 7 lutego 2018 r. k. 29.

Następnie pozwany zlecił prowadzenie usług księgowych na terenie Niemiec innemu podmiotowi, który ujawnił szereg braków w prowadzonej przez powódkę dokumentacji podatkowej, względem tego, co objęte było w fakturach nr (...). Podczas weryfikacji z niemieckim urzędem skarbowym dostrzeżonych braków ustalono, że organ podatkowy zamierzał wymierzyć pozwanemu karę za brak deklaracji VAT za grudzień 2017 r., czym zajmowała się powódka. Celem uniknięcia kary pozwany zlecił tę usługę nowemu księgowemu. Ustalono, że żadne inne pisma czy dokumenty w 2018 roku nie wpłynęły, oprócz deklaracji VAT za poszczególne miesiące 2018 r.

Niezaprzeczone.

Pozwany kwestionował zasadność wystawionych wobec niego przez powódkę faktur (...), zwracając się o wyjaśnienie dostrzeżonych wątpliwości.

W odpowiedzi otrzymał w dniu 5 czerwca 2017 r. od powódki drogą elektroniczną wezwanie do zapłaty.

Wiadomością e-mail z dnia 6 czerwca 2018 r. pozwany ustosunkował się do wezwania o zapłatę tytułem wystawionych przez powódkę faktur VAT, załączając potwierdzenia uiszczenia faktur VAT nr (...) oraz FV (...). Pozwany zgłosił szereg zastrzeżeń co do jakości usług ujętych w fakturach nr (...). Zarzucił powódce niezłożenie deklaracji VAT za grudzień 2017 r., którą to usługę musiał zlecić innemu podmiotowi. Jak również nienależne obciążenie pozwanego kosztem rejestracji (...) co nastąpiło już w 2016, wobec czego niezrozumiałym jest kolejne obciążenie pozwanego kosztem tej usługi. Zakwestionował obciążenie pozwanego kosztem przedłużenia F., co nie zostało w ocenie pozwanego w ogóle wykonane.

Powódka udzieliła wyjaśnień, które nie rozwiały wątpliwości pozwanego.

Pismem z dnia 28 stycznia 2019 r. w odpowiedzi na przedsądowe wezwanie do zapłaty pozwany ponownie złożył potwierdzenia przelewu tytułem faktur nr (...) oraz FV (...). Zakwestionował również pozostałe faktury powódki nr (...) oraz nr (...), składając zastrzeżenia co do ujętych w nich usług oraz nieustosunkowanie się do wcześniejszych uwag pozwanego. Pozwany zakwestionował należność z faktury VAT nr (...) wobec niezłożenia przez powódkę rocznej kontroli podatkowej, za co pozwany został obciążony karą w wysokości 30 euro.

Niezaprzeczone, a nadto dowód:

- wiadomości e-mail k. 30.
- pismo k. 31;
- potwierdzenia przelewów k. 32-33, 49-50;
- pisma organów k. 34-37.

Stan faktyczny w zakresie, w jakim okoliczności były między stronami bezsporne (art. 229 k.p.c.), ustalono w oparciu o niezaprzeczone przez powódkę twierdzenia pozwanego zawarte w sprzeciwie (art. 230 k.p.c.), które dodatkowo korespondowały ze złożonymi przez pozwanego dokumentami prywatnymi w postaci korespondencji pomiędzy stronami oraz urzędowe w postaci pisma organów podatkowych. Autentyczność tych dokumentów nie została przez powódkę zakwestionowana. W szczególności powódka nie złożyła w określonym terminie odpowiedzi na sprzeciw, ani nie przedłożyła dokumentów (faktur) wymienionych w treści pozwu, pod rygorem oddalenia wniosków dowodowych oraz pod rygorem pominięcia spóźnionych twierdzeń i dowodów. Podkreślenia wymaga, że zobowiązanie w tym przedmiocie zostało doręczone powódce dnia 14 lutego 2020 r. (k. 22), powódka okazała przewodniczącą na rozprawie treść doręzonego jej zobowiązania, którego treść pokrywa się z zarządzeniem przewodniczącego z dnia 7 lutego 2020 r. (k. 21). Termin na jego wykonanie upłynął zatem powódce bezskutecznie z dniem 28 lutego 2020 r., zważywszy że przepisy dotyczące biegu terminów sądowych w czasie stanu epidemii weszły w życie z końcem marca 2020 r. Z tej przyczyny zawnioskowane w pozwie dowody zostały pominięte. Na rozprawie w dniu 24 czerwca 2020 r. powódka wniosła o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków, który to wniosek podlegał

pominięciu jako spóźniony. Nadto złożyła dokumenty w postaci potwierdzeń przelewów dokonanych przez pozwanego oraz z wydruków zestawień faktur, które sąd dopuścił, gdyż ich przeprowadzenie nie spowodowało zwłoki, a wydruk z zapisu konta sąd pominął jako dowód spóźniony, który spowoduje przedłużenie postępowania. Sąd pominął również spóźniony wniosek powódki o zobowiązanie pozwanego do dostarczenia dokumentacji podatkowej, który został zgłoszony dopiero na rozprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Przy tak ustalonym stanie faktycznym powództwo okazało się w całości bezzasadne.

Powódka wywodzi swoje roszczenie z umowy o świadczenie usług księgowych, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Dlatego podstawą uwzględnienia całości żądania powódki jest przepis art. 734 § 1 k.c. oraz przepis art. 735 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z treścią tych przepisów przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy.

Bezsporne było, że strony łączyły umowy o prowadzenie ewidencji podatkowej pozwanego i o rozliczenie podatku VAT na terenie Niemiec, które uległy rozwiązaniu. Roszczenie dochodzone pozwem wynika z czterech faktur tytułem świadczonych przez powódkę usług księgowych. Nie ulega wątpliwości, że pozwany opłacił dwie ze spornych faktur za usługi księgowe w listopadzie 2017 r. i w styczniu 2018 r. na kwotę ogółem 200 zł. Natomiast powódka nie wykazała w niniejszym procesie, że faktycznie wykonała świadczone usługi w okresie, za który wystawiła pozostałe dwie faktury VAT. W szczególności nie wykazała jakie były wzajemne prawa i obowiązki wynikające z umów stron, na jakie wynagrodzenie strony się umówiły, nie wykazała, czy i jakie usługi wykonała na rzecz pozwanego objęte fakturami nr (...). Powódka nie tylko nie złożyła spornych faktur czy umów. Ale nawet nie odniosła się do zarzutów pozwanego, który kwestionował pozycje ujęte w spornych fakturach co do jakości świadczonych usług oraz co do faktu w ogóle ich wykonania na rzecz pozwanego, za co spotkał się z negatywnymi konsekwencjami przed organami podatkowymi. Ujemne skutki procesowe zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) obciążają w tym zakresie powódkę. Zarzuty częściowego spełnienia świadczenia, nienależytego wykonania przez powódkę zobowiązania i niewykonania umowy znajdują natomiast odzwierciedlenie w zebranych materiałach dowodowych.

W tym stanie rzeczy powództwo oddalono, orzekając jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)